

"Religia Slavian przed chrystianizacją"

autorstwa: Vladimir Kaw. Iwanowicza

"Dawno, dawno temu, zanim na nasze ziemie przybył Jeden Bóg zwany Jahwe, oddawaliśmy pokłony i cześć naszym bogom. Prastarym, którzy stworzyli niebo i ziemię, człowieka i zwierzęta. To oni, a nie Bóg przybyły ze wschodu nauczyli nas życia i oddali nam we władanie tę ziemię"- tak zaczyna się "Księga Reveliasza", prastary zabytek odkryty przez archeologów w 2000 roku w okolicach Zielnyboru. Księga jest spisana w języku enderskim i staroslawińskim. Autorem jest Reveliasz, kapłan Kostroboga (największego bóstwa Slavian) i opowiada o czasach przed chrystianizacją, o prastarych rytuałach i obrzędach, krawawych ofiarach i orgiach organizowanych na cześć bogów.

Slawianie posiadali cztery największe święta w kalendarzu, mieli również cztery święta okolicznościowe organizowane z okazji narodzin, postrzyżyn, ślubu lub pogrzebu. Pierwsze święto w kalendarzu Slavian przypadało 21. marca w nocy. Było to święto poświęcone bogini Frulii (bóstwo pochodzenia enderskiego, pani wiosny, płodności i cielesnych rozkoszy). Świętowano przybycie bogoni na ziemię pod postacią wiosennego wiatru. Miała ona nieść w swych ramionach dwójkę dzieci (boga Żaretnika- pana słońca i ognia oraz boginię Mokozełmje- boginię rolnictwa, siewów i deszczu). W czas święta, po zapadnięciu zmroku kapłan oraz kapłanka składali krwawe ofiary bogini. Na ołtarzu przed posągami zabijano ofiarnego kozła i kozicę, a następnie odawano się uctowaniu, libacji oraz orgii na cześć bogini.

Drugie święto przypadało 24 czerwca. Nazywało się Boskim Weselem, gdyż świętowano w ten czas małżeństwo dwóch największych bogów- Kostroboga oraz Syleny (pani księżycy). Był to czas uctowania na cześć bogów, składania ofiar z kwiatów, chelba i miodu. Ludzie przywdziewali wianki i białe szaty, by tak jak bogowie w Najwyższym Niebie radować się małżeństwem boskiej pary, która stworzyła w miłosnym uściaku świat.

Trzecie święto przypadało od 3 do 7 listopada i było Świętem Zmarłych, zwanym też Dniami Nyjoły (bogini zaświatów, nie należy jej mylić z jej siostrą- Nyłą, bognią zimy i śmierci). W ten czas odwiedzano cmentarze na których biesiadowano i palono ogniska, aby duchy przodków mogły powrócić na ziemię z zaświatów (Królestwo Nyjoły, Nyjoławia), ogrzać się i coś zjeść. W gruncie rzeczy było to radosne święto, w którym wspomniano przodków. Jeden z rytuałów z tamtych czasów przetrwał do dziś w Teutonii, a mianowicie przynoszenie ziemi z cmentarza siedem dni po Święcie Zmarłych na szczęście. Nasi przodkowie robili tak samo.

Ostatnie największe święto przypadało 21 lub 22 grudnia. Było to smutne święto. Odprawiano wtedy rytualny pogrzeb Frulii i jej dzieci, najczęściej w grotach. Chowano w nich posągi bóstw, a wyjmowano je dopiero na Święto Wiosny. Wierzono, że zamiast Żaretnika na niebie panuje czarny syn Nyły- Kościej (bóstwo czarnego, zimowego słońca, zabijające nadzieję).

Slawianie, jak już wspomniałem posiadali też cztery święta okolicznościowe, o czym napisano już wspomniałą pracę. Zapraszam do lektury:

http://tih.sarmacja.org/narodziny_slav.html

W "Księdze Reveliasza" wymieniono też listę bogów Slavian. Mieli oni zamieszkiwać Siedem Sfer Świata (pierwsza to Kraina Cierpnia, rodzaj piekła, druga sfera to Nyjoławia, Królestwo Nyjoły, trzecia sfera to Kraina Jawii, świat ludzi i zwierząt, czwarta sfera to Niebo Niskie, gdzie mieszkaly pomniejsze bóstwa, piąta sfera to Niebo Wysokie, gdzie mieszkało słońce (Żaretnik), szósta sfera to Niebo Najwyższe, gdzie mieszkała czwórka prabogów, a siódma sfera to Niebo Gwiazdzistego Tronu Bogów, gdzie mieszkała boska para).

Kostrobóg- najwyższy bóg, pan ładu i porządku, zamieszkiwał Siódmą Sferę Świata.

Sylena- żona Kostroboga, pani księżycy, bogini sprawiedliwości i osądu.

Cwórka Prabogów- Czarnobóg i Czarnabogini, Białobóg i Białabogini. Wyobrażani jako bóstwa o trzech obliczach, byli stwórcami ludzi i bogów niższych Sfer Świata, dzieci Boskiej Pary.

Żaretnik- bóg słońca, wyobrażany jako bóstwo o dwóch twarzach. Miał każdego dnia przejeżdżać przez niebo na białym koni, a na zachodzie zabijał boga Kościeja, którego krew znaczyła horyzont na zachodzie, syn Frulii. Był uważany za opiekuna Slavian.

Pomniejsze bóstwa to Chmurniki (bóstwa chmur), Wiatniki (bóstwa wiatru), Planetnik (bóg gwiazd) oraz Kulfaton (bóg gradu i burzy).

Frulia- bóstwo pochodzenie enderskiego, bogini wiosny objawiająca się pod postacią marcowego wiatru, bogini płodności, rozkoszy i urodzaju. Posiadała dwójkę dzieci, nikt nie znał ich ojca, choć ponoć był nim sam Kostrobóg. Zamieszkiwała wraz z córką Krainę Jawii wśród ludzi.

Mokozemlja- córka Frulii o dwóch twarzach, wyobrażana jako młoda dziewczyna z kwiatami we włosach, bogini deszczu, rolnictwa i siewów, posiadała liczne dzieci z bóstwami lasu (Leskami), które zwano Rodzaniacmi, były one bóstwami losu.

Nyjoła- bogini zaświatów (Nyjoławii- slawińskiego raj), posiadała męża Vesela, wyobrażanego pod postacią byka.

Nyła- siostra Nyjoły, bogini zimy i śmierci. Z demonem Ipułg posiadała dziecko- Kościeja.

Kościej- czarne słońce beznadzieji, bóstwo pychy, wróg Żaretnika.